

عنوان مقاله:

شناسایی الگوهای گردشی ایجادکننده ی سیلاب در جنوب غرب ایران مورد: حوضه ی مند

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و توسعه، دوره 11، شماره 31 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

بهرام نجف پور - دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش شناسایی رابطه ی الگوهای گردشی با سیلاب در جنوب غرب ایران می باشد. برای این منظور داده های رواناب روزانه ۱۲ ایستگاه آب سنجی حوضه ی مند به عنوان حوضه ی نمونه تهیه و رواناب پایه آن به روش دستی جدا شده است. حوضه ی مند یکی از زیرحوضه های حوضه ی آبریز خلیج فارس می باشد که با مساحت تقریبی ۴۷۰۰۰ کیلومتر مربع بخش های عمده از استان فارس و بوشهر را پوشش می دهد. داده های ایستگاه های منتخب دوره ی آماری از سال آبی ۱۳۴۱-۱۳۴۰ تا ۱۳۷۹-۱۳۷۸ را شامل می گردند. برای تحلیل همبند رابطه ی الگوهای گردشی با سیلاب، روش همبند گردشی به محیطی انتخاب شده است. برای این منظور از الگوهای گردشی تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال تهیه شده توسط مسعودیان استفاده شده است. نتایج این پژوهش نشان داد ارتباط معنی داری بین الگوهای گردشی تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال منطقه ی خاورمیانه با میانگین درصد روزانه سیلاب در حوضه ی مند وجود دارد. بطوری که در تمام ایستگاه های منتخب الگوی گردشی شماره ۲ (فرود دریای سیاه) با ۷۰/۳۵ درصد، الگوی گردشی شماره ۷ (فرود سوریه) با ۱۴/۲۹ و الگوی گردشی شماره ۱ (فرود شرق مدیترانه) با ۲۴/۲۵ درصد بیشترین درصد رابطه را با سیلاب های حوضه داشته اند. نقشه روز نماینده الگوی شماره ۲ یک فراز بر روی اروپا و یک فرود بر روی دریای سیاه را نمایش می دهد. مهمترین پدیده همبند بر روی نقشه روز نماینده الگوی گردشی شماره ۷، فرودی است که از روسیه شروع و تا سوریه ادامه می یابد. الگوی گردشی شماره ۱ نیز شامل یک فرود عمیق بر روی شرق دریای مدیترانه می باشد.

کلمات کلیدی:

سیلاب، الگوهای گردشی، ارتفاع ژئوپتانسیل، تراز ۵۰۰ هکتوپاسکال، جنوب غرب ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1474634>

